

**DIRECCIÓ GENERAL
DE TRIBUTS I JOC**

Gregorio Gea, 14.
46009 VALÈNCIA

NÚMERO DE CONSULTA NO VINCULANT: NV0002-10

ÒRGAN: Direcció General de Tributs

DATA D'EIXIDA: 15/01/2010

NORMATIVA: articles 10 bis i 12 bis de la Llei 13/1997, de 23 de desembre, de la Generalitat Valenciana, per la qual es regula el tram autonòmic de l'impost sobre la renda de les persones físiques i la resta de tributs cedits.

DESCRIPCIÓ DELS FETS

Un matrimoni va donar la casa on habitaven a la seua filla, i aquesta va aplicar els beneficis autonòmics en l'impost sobre successions i donacions, previstos en la Llei 13/1997, de 23 de desembre, de la Generalitat Valenciana.

Actualment, la filla vol donar-los l'immoble rebut amb anterioritat.

QÜESTIÓ PLANTEJADA

Poden els pares aplicar-se els beneficis fiscals autonòmics per parentiu en l'impost sobre successions i donacions previstos en la Llei 13/1997, de 23 de desembre, de la Generalitat Valenciana?

CONTESTACIÓ COMPLETA

Pel que fa als beneficis fiscals autonòmics aplicables als adquirents de la donació esmentada, l'article 10 bis de la Llei 13/1997, de 23 de desembre, de la Generalitat Valenciana, per la qual es regula el tram autonòmic de l'impost sobre la renda de les persones físiques i la resta de tributs cedits, disposa el següent:

“Per al càlcul de la base liquidable de l'impost sobre successions i donacions, en les transmissions entre vius resultaran aplicables a la base imposable les reduccions següents per circumstàncies pròpies de la Comunitat Valenciana, sense perjudici de l'aplicació de les reduccions regulades en les lleis especials:

1r) La que corresponga de les següents:

- Adquisicions per fills o adoptats de 21 anys o més i per pares o adoptants, que tinguen un patrimoni preexistent, en tots els casos, de fins a 2.000.000 d'euros: 40.000 euros.

(...)

Als efectes dels límits de reducció esmentats, es tindrà en compte la totalitat de les adquisicions lucratives entre vius provinents del mateix donant, efectuades en els cinc anys immediatament anteriors al moment de la meritació.

(...)

Per a l'aplicació de la reducció a què es refereix aquest apartat, s'exigiran, a més, els requisits següents:

a) Que el donatari tinga la seua residència habitual a la Comunitat Valenciana en la data de la meritació.

b) Que l'adquisició s'efectue en document públic, o que es formalitze d'aquesta manera dins del termini de declaració de l'impost. A més, quan els béns donats consistisquen en metàl·lic o en qualsevol dels previstos en l'article 12 de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre el patrimoni, s'ha de justificar en el document públic la procedència dels béns que el donant transmet i els mitjans efectius en virtut dels quals es produïska l'entrega d'allò que dóna."

D'altra banda, l'article 12 bis de la Llei 13/1997, de la Generalitat, disposa que: "Gaudiran d'una bonificació del 99 % de la quota tributària de l'impost sobre successions i donacions:

(...)

c) Amb un límit de 420.000 euros, les adquisicions entre vius efectuades pels pares, adoptants, fills o adoptats del donant, que tinguen, en tots els casos, un patrimoni preexistent de fins a 2.000.000 d'euros i residència habitual a la Comunitat Valenciana, en la data de la meritació de l'impost. Aquesta bonificació, amb el mateix límit i requisits, s'aplicarà als néts, sempre que el progenitor, que era fill del donant, haguera mort amb anterioritat al moment de la meritació, i als iaïos, sempre que el seu fill que era progenitor del donant, haguera mort amb anterioritat al moment de la meritació.

A efectes del límit de bonificació, es tindrà en compte la totalitat de les adquisicions lucratives entre vius provinents del donant, en els cinc anys immediatament anteriors a la data de la meritació."

Els beneficis fiscals a què al·ludeixen els articles 10 bis i 12 bis de la Llei 13/1997, no resultaran aplicables quan siguen de qualsevol de les circumstàncies següents:

“a) Quan qui transmeta haguera tingut dret a la reducció/bonificació en la transmissió dels mateixos béns o d’altres fins a un valor equivalent, efectuada en els deu anys immediatament anteriors al moment de la meritació.

b) Quan el subjecte passiu haguera efectuat, en els deu anys immediatament anteriors al moment de la meritació, una transmissió, a un donatari, diferent del donant d’ara, d’altres béns fins a un valor equivalent, a la qual igualment resultara d’aplicació la reducció/bonificació.

c) Quan qui transmeta haguera adquirit per causa de mort els mateixos béns, o altres fins a un valor equivalent, en els deu anys immediatament anteriors al moment de la meritació, com a conseqüència de la renúncia pura i simple del subjecte passiu, i haguera tingut dret a l’aplicació de la reducció/bonificació establida en la lletra a de l’apartat 1 de l’article 10 i de l’article 12 bis d’aquesta llei”.

Aquestes clàusules es dirigeixen a la consecució de la verdadera finalitat dels beneficis fiscals, és a dir, l’aplicació efectiva en les donacions entre pares i fills, i viceversa, i no en aquells casos en què, per mitjà de la successió en cadena —en un curt període de temps— de donacions, l’efecte final lucratiu es produeix entre avis i néts, besavis i besnéts, etc., o viceversa, o entre marit i dona.

Per tant, atés que per mitjà de les dues donacions en qüestió (l’efectuada anteriorment pels pares a la filla i l’actual, per la qual la filla torna el mateix bé als seus pares) no es produeix l’efecte acumulatiu de la transmissió efectiva d’un avi a un nét o entre cònjuges, sinó la reversió d’una donació efectuada amb anterioritat, no resultaran aplicables els supòsits d’exclusió esmentats dels articles 10 bis i 12 bis, per la qual cosa, d’acord amb això, la reducció i bonificació a la qual es refereixen els articles esmentats, resultaran aplicables, en la donació eventual de l’immoble que efectua la filla per als seus pares, sempre que es complisquen els altres requisits previstos legalment.

Aquesta contestació s’efectua d’acord amb la informació proporcionada en l’escrit de consulta, sense tindre en compte altres circumstàncies no mencionades o que concorregueren efectivament, i que pogueren tindre rellevància en la determinació de la verdadera naturalesa de l’operació i de les seues conseqüències fiscals, cosa que podrà ser objecte de comprovació administrativa.